

deri bør ske en grundig Forandring, saa er det mig ubegribeligt, at man i finantstiel Henseende afviser Flertallets Forslag, ja næsten endog saa som Grundlag for Forhandling. Man savner finantstiel Berettigelse dertil, man maa, efter mit Skjøn, søge denne Berettigelse i det samme Hensyn, som blev omtalt af det ærede Medlem fra Nørresundby (Suel), nemlig det politiske, den ulysiske Forbindelse, der er mellem forskellige Medlemmer, som ellers kunde ønske at forhandle den Slags Ting, og det nuværende Regjeringssystem. Naar den Forbindelse var fjernet, naar man ikke skulde tage Hensyn til, hvad den ene eller den anden Minister vilde gaa ind paa, var der vist en Mulighed baade for Forhandling og Overenskomst. Man kunde forsøge at tænke sig bort fra dette Forhold, denne Forbindelse og tænke sig nærmere ind i selve Sagen, saa maatte dog adskillige Vanskeligheder fjernes. Nu kan det siges: Ja, men vi have intet Brev paa Fremtiden, der kan komme meget daarlige Aar, og selve de Indtægter, man beregner, holde ikke Stik, og der vil komme andre Udgifter. Det indrømmes, det er selvfølgelig, at det kan ske, men faae vi meget daarlige Aar, forholdsvis langt daarligere, end vi have haft enkeltvis i de forløbne 10 Aar, saa paaistaar jeg, at Borgerne ere berettigede til, at en Del af den Byrde, den Mindreindtægt, som fremkommer paa Grund af daarlige Aar, bæres af det umaadelige Overflud fra Taaaret i Forveien og saaledes gaar ud over Status, og ikke direkte over Borgerne. Og siger man dernæst — og det er vel sagtens Noget, man fastholder Forestillingen om — at der forestaar store Foretagender — og dem, jeg lettest kan tænke mig, er vel det store Museum, en Rigsdagsbygning blev ogsaa nævnt, dog hvorvidt de kommer i de første 10 Aar, skal jeg lade staa hen, at de første komme engang, nærer jeg sikkert Tro paa — saa kan jeg dog ikke skjønne, at f. Ex. Tanken om et Rigmuseum, om man kan bruge dette store Udtryk for dette lille kraftige Land, for at gjentage en Benaevnelse fra idag, fører hen til, at Udgifterne skulle udredes af et eller to Aars eller kortere Tids løbende Skatter. En Foranstaltning af en saa omfattende Natur tror jeg slet ikke lader sig gennemføre, medmindre der samtidigt sker en Finantsoperation, hvorved Udgifterne fordeles paa en længere

Narrække, altsaa paa en Slægt. Vilde De have det gennemført paa den Maade, at man staa paa at forlange 8—10 Millioner aarlig af Statteborgernes Lomme mere, end de egentlige Statsformaal kræve, saa tror jeg, man vistnok kommer til at slyde en hvid Pind efter denne Foranstaltning, netop paa Grund af den urimelige Finantspolitik. — Og de Herrer, som tænke endnu paa Kjøbenhavns Befæstning, vil jeg dog — for at gaa et Dieblit ind i deres egen Tankegang — henstille til, om de tro, at denne Foranstaltning vil komme istand ved Ophobning af Overflud af de aarlige Skatter, der hører til Borgernes økonomiske Virksomhed. Eller er det ikke ganske naturligt, at dersom de opleve den Dag, at de blive Herrer her og da altsaa faae den Kjøbenhavnske Befæstning, de da optage Laan, og indføre den nye Hjelpestat, som der er Tale om at gennemføre? Hvis man vilde tænke sig det Experiment, at de vandt et befæstningsindet Folkething, som vilde anvende 100 Mill. og saa begyndte at anlægge denne Fæstning ved Overflud fra de Skatter, der aarlig indkomme af Hartkorn og Told, saa tror jeg ikke, at det Folkething kom til Ende med sin Fæstning, men at det vilde forandres, hvor megen Respekt det ene Thing end vilde have for det andet Things Votering; thi Stemningen vilde rejse sig saa stærkt mod en saadan Finantsoperation, saa at jeg nok tror, at man vilde komme til at erkende, at der maatte svinges stærkere ud fra anden Side. Jeg nævner dette, fordi jeg ikke kan skjønne rettere, end at hele denne Modstand imod at forhandle paa den af Flertallet fremlagte Basis eller imødefomme dette Forslag, i Virkeligheden ret beset kun er en Hædsel for Muligheden af, at der en Gang skulde komme det Tidspunkt, da vi skulde faae en Formue- og Indkomsskat. Jeg skal dog nu henstille, hvorvidt De finde Dem opbyggende ved at tænke Dem, at overflødig Told har kjøbt og betalt de sjællandske Baner i de sidste 10 Aar, endvidere har kjøbt og betalt de forskellige Baneoperationer i Sjælland og Fyn paa 33 Mill. i de sidste 10 Aar. Er der noget Sandt i — og jeg tror, der er meget Sandt deri — at Told og indirekte Skatter hvile forholdsvis i højere Grad paa den fattige, den Uformuende, end den mere Velhavende, er der noget Sandt i, at den